

Bilag til f. t. l. om ændr. i søloven.

søforhør kan blive optaget. Reglen gælder samtlige de i § 301 omhandlede tilfælde, idet udvalget har været af den opfattelse, at det må anses for hensigtsmæssigt og betryggende, at alle søforklaringer afgivet ved konsulat i udlandet bekræftes ved dansk søret.

Til § 304.

I denne paragraf gives nærmere regler om, på hvilket sted søforklaring skal afholdes. Er hændelsen indtruffet eller opdaget, medens skibet lå i havn, skal søforklaring afgives i vedkommende havn. Er begivenheden indtruffet på søen, afgives søforklaring i den første havn, skibet eller besætningen ankommer til efter hændelsen. Disse regler stemmer i realiteten med, hvad der hidtil har været praksis i overensstemmelse med sølovens § 40. Som noget nyt er der imidlertid for ikke at gøre kravet om søforklaring for byrdefuldt og bekosteligt for skibet åbnet adgang til at udsætte afgivelsen af søforklaring til en anden havn end foreskrevet i indledningen til stk. 1, hvis der herved kan opnås besparelser eller andre væsentlige fordele. Herved er bl. a. også tænkt på det forhold, at det kan være praktisk at vente med at afgive en søforklaring i udlandet, indtil skibet kommer til en havn, hvor der findes en udsendt dansk konsul. Hvis adgangen til at udsætte søforklaringen har været anvendt, bør der, når søforklaring til sin tid afholdes, gøres rede for årsagen til og begrundelsen for udsættelsen. Dette er udtrykkeligt foreskrevet i det norske udkast. Om adgangen til helt at undlade søforklaring i visse sammenstødtilfælde henvises til § 306, stk. 2.

Til § 305.

Efter sølovens § 40, stk. 2, skal begæring om afholdelse af søforklaring her i riget indgives til søretten inden udløbet af første dag, efter at ulykken fandt sted eller opdagedes. Er begivenheden indtruffet på søen, regnes fristen fra skibets eller de skibbrudnes ankomst til red eller havn.

I § 305, stk. 1, er det generelt foreskrevet, at anmeldelse om afholdelse af søforklaring skal indgives til den i § 303 omhandlede myndighed — d. v. s. dansk eller anden nordisk søret eller udenrigsrepræsentation — snarest muligt. Udvalget har ikke fun-

det det påkrævet at opretholde en særregel for det tilfælde, at søforklaring skal afgives her i riget, men man har — i øvrigt i overensstemmelse med det norske udkast — anset det for praktisk at forlænge fristen således, at anmeldelse skal indgives inden udløbet af anden hverdag, efter at hændelsen indtraf eller opdagedes. Er hændelsen indtruffet, medens skibet var på søen, regnes fristen ligesom efter gældende sølov fra skibets eller de skibbrudnes ankomst til red eller havn. Pligten til at indgive anmeldelse om afholdelse af søforklaring påhviler efter udkastet skibsføreren — bortset fra det i § 301, nr. 8, nævnte tilfælde, hvor skibet er forsvundet eller hele besætningen omkommet, hvor pligten pålægges rederen. Ifølge de øvrige nordiske udkast påhviler pligten til at indgive anmeldelse om afholdelse af søforklaring ikke blot skibsføreren, men også rederen. Udvalget har overvejet at affatte reglen i overensstemmelse med de øvrige nordiske udkast, men har fundet det betænkeligt at ændre den hævdundne og med skibsførerens ansvarsfulde stilling bedst stemmende regel, hvorefter den juridiske pligt til at foranledige søforklaring afholdt alene påhviler skibsføreren.

§ 305, stk. 2, svarer i realiteten til gældende bestemmelser, jfr. sølovens § 40, stk. 2, idet man dog foruden skibsdagbogen har nævnt maskindagbogen, jfr. sølovens § 35, stk. 1.

Til § 306.

I stk. 1 er i overensstemmelse med de øvrige nordiske udkast optaget en regel om, at søforklaring i tilfælde af sammenstød med andet skib så vidt muligt skal afholdes på samme tidspunkt, som søforklaringen afgives for det andet skib. Reglen tilsigtes ligesom bestemmelsen i paragraffens stk. 2 at formindske risikoen for, at der ved den adgang til oplysning om hændelsesforløbet, som gennem søforklaringen bliver tilgængelig for modparten, sker en forrykkelse af den ligelige adgang til at udnytte det foreliggende bevismateriale, som bør tilkomme begge sagens parter, f. eks. derved at den sidst afholdte søforklaring påvirkes eller „farves“ af de oplysninger, der allerede er fremkommet under den først afholdte søforklaring. Man er opmærksom på, at reglens praktiske gennemførelse muligt vil kunne volde vanskeligheder i